

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 12Er/322/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714207333
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kovalčíková
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2015:6714207333.3

Uznesenie

Okresný súd Zvolen, v exekučnej veci oprávneného: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35792752, so sídlom Bratislava, Pribinova 25, proti povinnému: H. L., W. XX.XX.XXXX, M. F. A., zast. JUDr. Ľubomírom Ivanom, advokátom, AK so sídlom Zvolen, Dukelských hrdinov 22, vedenej pod zn. EX 2178/14 súdnym exekútorom JUDr. Ľubomírom Pekárom, Exekútorový úrad so sídlom Šaľa, P. Pazmáňa 49/3, o vymoženie pohľadávky oprávneného vo výške 2.073,70 Eur s príslušenstvom, o odvolaní povinného zo dňa 26.02.2015, takto

rozhodol:

Súd návrh povinného na odklad exekúcie **z a m i e t a** .

Súd námietky povinného proti exekúcii **z a m i e t a** .

odôvodnenie:

Uznesením tunajšieho súdu č.k. 12Er/322/2014-54 zo dňa 04.02.2015 súd rozhodol tak, že návrh povinného na odklad exekúcie zamietol a súčasne zamietol i námietky povinného proti exekúcii.

Uznesenie bolo povinnému doručené dňa 10.02.2015. Dňa 26.02.2015 doručil povinný na súd podanie zo dňa 26.02.2015 označené ako „Odvolanie proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen zo dňa 04.02.2015 č.k. 12Er/322/2014-54“.

Povinný vo svojom podaní zo dňa 26.02.2015 uviedol, že podáva odvolanie voči vyššie uvedenému uzneseniu. Odvolanie podáva z dôvodu, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. a to tým, že súd nesprávne vec právne posúdil, tým že nepoužil správne ustanovenia právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav a tiež z dôvodu, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia, ako aj že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Poukázal na to, že je jednoduchým človekom bez zvláštneho právneho povedomia a o tom, že rozhodcovské konanie vôbec prebieha, sa dozvedel až od právneho zástupcu potom, čo bola začatá predmetná exekúcia. Povinný sa tiež len v tom čase dozvedel, že lehota na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku už uplynula. Povinný si nie je vedomý, že by nejakú rozhodcovskú zmluvu podpísal. Na podpis mu boli predložené viaceré papiere s podmienkou, že ak všetky nepodpíše, úver mu nebude poskytnutý. Dojednaná rozhodcovská zmluva však v žiadnom prípade nemohla byť dojednaná individuálne a slobodne, ak oprávnený tvrdí opak, zastiera skutočný dôvod svojho konania, ktorého cieľom bolo dosiahnuť vydanie rozhodnutia rýchlo, bez bližšieho skúmania skutkového stavu a bez toho, aby mu bola daná možnosť brániť svoje práva. Povinný považuje uzatvorenú Rozhodcovskú zmluvu č. 8200046900 za neplatnú od jej počiatku z dôvodu, že jej znenie a formulácia sú v danej podobe neprijateľnou zmluvnou podmienkou v zmysle § 53 ods. 4 písm. r) v spojení s § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, nakoľko vo veci mal postavenie spotrebiteľa. Poukázal na právny názor vyjadrený Najvyšším súdom SR v rozhodnutí sp.zn. 6M Cdo 9/2012 zo dňa 16.01.2013. Ďalej uviedol, že nakoľko nebol vo veci od počiatku správne poučený, dôsledkom čoho bolo uzatvorenie predmetnej rozhodcovskej zmluvy v jeho neprospech, má za to, že rozhodcovská zmluva je už z tohto dôvodu od počiatku neplatná. Je

zrejme, že subjektom, ktorý má ako v konečnom dôsledku právo voľby medzi rozhodcovskými súdmi, bude vždy veriteľ. Oprávnený od počiatku sledoval takýmto koncipovaním rozhodcovskej zmluvy to, aby spory boli riešené na súde, ktorý vyhovuje jemu, za účelom minimalizácie jeho nákladov a reálneho sťaženia uplatnenia spotrebiteľských práv povinného. V ďalšom poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 8CoE/157/2014 zo dňa 17.06.2014, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6CoE/33/2014 zo dňa 25.03.2014 a tiež na konanie vedené na Okresnom súde Lučenec pod sp.zn. 12C/137/2014, ktorého skutkové a právne závery sú plne aplikovateľné na daný prípad, keďže išlo o rovnakú formu konania zo strany oprávneného.

Podľa § 202 ods. 2 zákona číslo 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“) odvolanie nie je prípustné ani proti uzneseniu v exekučnom konaní podľa osobitného zákona, ak tento osobitný zákon neustanovuje inak, a ani proti uzneseniu v konaní o vymáhanie súdnych pohľadávok podľa osobitného zákona.

Podľa § 374 ods. 4 O.s.p. proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakatľa je vždy prípustné odvolanie. Odvolaniu podanému proti rozhodnutiu, ktoré vydal súdny úradník alebo justičný čakatel, môže v celom rozsahu vyhovieť sudca, ktorého rozhodnutie sa považuje za rozhodnutie súdu prvého stupňa; ak sudca odvolaniu nevyhoví, predloží vec na rozhodnutie odvolaciemu súdu. Ak odvolanie podané v odvolacej lehote oprávnenou osobou smeruje proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakatľa, proti ktorému zákon odvolanie nepripúšťa (§ 202 <aspi://module='ASPI'&link='99/1963 Zb.%2523202'&ucin-k-dni='30.12.9999'>), rozhodnutie sa podaním odvolania zrušuje a opätovne rozhodne sudca.

Uznesenie č.k. 12Er/322/2014-54 zo dňa 04.02.2015 bolo vydané vyšším súdnym úradníkom tunajšieho súdu. Proti uzneseniu v zákonnej lehote podal povinný I/ odvolanie. Keďže toto odvolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému zákon odvolanie nepripúšťa, uznesenie sa podaním odvolania zrušilo a spis bol predložený zákonnému sudcovi tunajšieho súdu na opätovné rozhodnutie o návrhoch povinného.

Súd zo spisu spisová značka 12Er/322/2014 zistil nasledovný skutkový stav:

Okresný súd Zvolen poverením sp.zn. 12Er/322/2014 zo dňa 11.06.2014 poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie proti povinnému na uspokojenie pohľadávky oprávneného vo výške 2.073,70 Eur s príslušenstvom, trov predchádzajúceho konania, ako aj trov exekúcie, na základe právoplatného a vykonateľného rozhodcovského rozsudku vydaného Stálym rozhodcovským súdom Victoria rozhodcovský súd so sídlom v Žiline, sp.zn. RK-PC-1782/13-LP zo dňa 21.08.2013 (ďalej len „exekučný titul“).

Dňa 14.07.2014 súdny exekútor doručil podanie, ktorým predložil súdu na rozhodnutie podanie povinného zo dňa 07.07.2014 označené ako „Námietky proti exekúcii č.k. EX 2178/14 vedenej súdnym exekútorom JUDr. Ľubomírom Pekárom na vymoženie sumy 2.073,70 Eur s príslušenstvom“, ktoré bolo súdnemu exekútorovi doručené dňa 09.07.2014.

Povinný v podaní zo dňa 07.07.2014 uviedol, že s oprávneným uzatvoril dňa 20.07.2012 zmluvu o revolvingovom úvere č. 8200046900 s Dodatkom k Zmluve o odklade splátky č. 4 zo dňa 30.01.2012, na základe ktorej oprávnený poskytol povinnému úver vo výške 1.500,-Eur. Ako podmienku poskytnutia úveru musel povinný podpísať rozhodcovskú zmluvu zakladajúcu právomoc rozhodcovského súdu rozhodovať spory medzi účastníkmi zmluvy. Poukázal na to, že uvedená zmluva je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a teda sa na ňu vzťahujú ustanovenia § 52 až § 60 Občianskeho zákonníka vrátane § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sa za neprijateľnú podmienku v spotrebiteľských zmluvách považujú také zmluvné dojednania, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Ďalej poukázal na to, že v samotnom rozhodcovskom konaní nemal možnosť sa oboznámiť so žalobou oprávneného, keďže táto mu bola doručená až spolu s rozhodcovským rozsudkom. Povinnému tak bola v rozhodcovskom konaní odňatá možnosť namietať právomoc rozhodcovského súdu. Vzhľadom na uvedené povinný navrhol námietkam vyhovieť a následne exekúciu zastaviť. Zároveň sa domáhal toho, aby súdny exekútor upustil od vykonávania exekúcie, a to až do času, kým nebude právoplatne rozhodnuté o námietkach.

Vzhľadom na to, že súd posúdil podľa obsahu podanie povinného zo dňa 07.07.2014 jednak ako námietky proti exekúcii a tiež ako návrh na odklad exekúcie, vyzval oprávneného, aby sa k skutočnostiam uvedeným povinným vyjadril. Zároveň si súd vyžiadal spis Stáleho rozhodcovského súdu rozhodcovský súd so sídlom v Žiline, sp.zn. RK-PC-1782/13-LP.

Dňa 31.12.2014 bolo súdu doručené vyjadrenie oprávneného k námietkam povinného, ktorý navrhol námietky povinného zamietnuť v celom rozsahu. Oprávnený poukázal na to, že uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy nebolo podmienkou uzatvorenia úverovej zmluvy tak, ako tvrdí povinný, pričom uvedené vyplýva aj z obsahu samotnej zmluvy. Rozhodcovská zmluva je samostatnou zmluvou, jej uzatvorenie nebolo povinnosťou, ale možnosťou. Rovnako tak povinný mal možnosť jednostranne odstúpiť od už uzatvorenej rozhodcovskej zmluvy. Oprávnený má za to, že rozhodcovskú zmluvu nemožno považovať za neprijateľnú podmienku, nakoľko bola individuálne dohodnutá. Ďalej poukázal na formuláciu rozhodcovskej zmluvy, z ktorej vyplýva, že konanie pred rozhodcovským súdom je len alternatívou a nie povinnosťou. Pokiaľ ide o samotné rozhodcovské konania, poukázal na to, že rozhodcovský rozsudok bol vydaný v tzv. zrýchlenom konaní, pričom spolu s rozsudkom boli povinnému doručené aj žaloba s prílohami a výzva na podanie žalobnej odpovede v lehote 10 dní od doručenia, pričom v prípade žalobnej odpovede sa rozsudok automaticky ruší.

Súd vzhľadom na podané námietky povinného vykonal dokazovanie oboznámením sa s exekučným titulom, zmluvou o revolvingovom úvere č. 8200046900, rozhodcovskou zmluvou č. 8200046900 a spisom rozhodcovského súdu sp.zn. RK-PC-1782/13-LP, a zistil nasledovné:

Oprávnený a povinný uzavreli dňa 20.07.2012 Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8200046900 (ďalej len „Zmluva o RÚ“). Uvedenú zmluvu súd posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú v zmysle § 52 ods. 1 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „O.z.“), keď oprávnený pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako dodávateľ v zmysle § 52 ods. 3 O.z. (podľa výpisu z obchodného registra predmetom jeho činnosti je okrem iného aj poskytovanie pôžičiek a úverov nebankovým spôsobom z vlastných zdrojov) a povinný pri uzatváraní zmluvy vystupoval v postavení spotrebiteľa v zmysle § 52 ods. 4 O.z..

Zároveň oprávnený s povinným dňa 20.07.2012 uzatvorili Rozhodcovskú zmluvu č. 8200046900. V zmysle bodu 2 oprávnený vyhlásil, že „uzatvorenie tejto rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania ZoRÚ medzi veriteľom a dlžníkom. Povinný nie je povinný prijať návrh tejto rozhodcovskej zmluvy zo strany veriteľa, pričom vyhlasuje, že o tejto skutočnosti bol zo strany veriteľa jasne a zrozumiteľne informovaný.“ V bode 3 je zároveň uvedené, že dôsledkom uzatvorenia tejto rozhodcovskej zmluvy je možnosť riešenia sporov v rozhodcovskom konaní. Spory však môžu byť riešené aj v súdnom konaní. Predložená rozhodcovská zmluva je podpísaná tak oprávneným ako aj povinným.

Zo spisu rozhodcovského súdu sp.zn. RK-PC-1782/13-LP súd zistil, že povinnému bol dňa 24.03.2014 doručený exekučný titul spolu s výzvou na podanie žalobnej odpovede. Vo výzve bol poučený o tom, že proti vydanému rozhodcovskému rozsudku má povinný možnosť podať do 10 dní odo dňa doručenia výzvy písomnú žalobnú odpoveď, pričom jej podaním riadne a včas dôjde k zrušeniu rozhodcovského rozsudku a vykonaniu rozhodcovského konania.

Podľa § 50 ods. 1 zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) povinný môže vzniesť u exekútora povereného vykonaním exekúcie do 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie námietky proti exekúcii, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo bránia jeho vymáhateľnosti, alebo ak sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia nepripustná. To isté platí, ak sa namieta, že oprávnený alebo povinný nie sú právnymi nástupcami osoby uvedenej v exekučnom titule. Námietky musia byť odôvodnené a na dodatočne uvedené dôvody sa neprihliadne. Ak po podaní námietok exekútor upustil od vykonania exekúcie (§ 46), o námietkach netreba rozhodnúť.

Podľa § 56 ods. 2 Exekučného poriadku aj bez návrhu môže súd povoliť odklad exekúcie, ak možno očakávať, že exekúcia bude zastavená (§ 57).

Podľa § 56 ods. 5 Exekučného poriadku do rozhodnutia súdu o odklade exekúcie môže exekútor vykonávať len úkony smerujúce k zabezpečeniu majetku povinného.

Podľa § 53 ods. 1 O.z. spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 O.z. za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 O.z. ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 písm. r) O.z. za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Podľa § 53 ods. 5 O.z. neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

K námietkam proti exekúcii súd uvádza, že z vyššie citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že námietky predstavujú procesnú obranu proti neprípustnej exekúcii, ktorých účelom je zastavenie exekúcie alebo upustenie od vykonania exekúcie z dôvodov taxatívne uvedených v zákone. Predmetom námietok môžu byť iba tie okolnosti, ktoré nastali po vydaní exekučného titulu a zároveň spôsobili zánik vymáhaného nároku, bránia jeho vymáhateľnosti alebo sú inými dôvodmi, pre ktoré je exekúcia neprípustná.

Súd konštatuje, že povinný podal námietky proti exekúcii včas, keď upovedomenie o začatí exekúcie mu bolo doručené dňa 24.06.2014 a jeho podanie označené ako „Námietky proti exekúcii č.k. EX 2178/14 vedenej súdnym exekútorom JUDr. Ľubomírom Pekárom na vymoženie sumy 2.073,70 Eur s príslušenstvom“ bolo súdnemu exekútorovi doručené dňa 09.07.2014.

Povinný vo svojom podaní, súčasne aj odvolaní, spochybnil rozhodcovskú zmluvu uzatvorenú medzi ním a oprávneným, ktorou bola založená právomoc rozhodcovského súdu na vydanie exekučného titulu s tým, že toto dojednanie je podľa neho neprijateľnou zmluvnou podmienkou v zmysle O.z., a teda rozhodcovská zmluva je neplatná. Zároveň poukázala na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, Krajského súdu v Trenčíne, ako aj na konanie vedené na Okresnom súde Lučenec.

Súd opätovne posúdil námietky proti exekúcii zo zákonných hľadísk osvedčenia ich dôvodnosti vychádzajúc z ust. § 50 ods. 1 Exekučného poriadku a dospel k záveru, že námietkam nie je možné vyhovieť, keď povinný nepreukázal existenciu takých okolností, ktoré by súd viedli k záveru, že po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo bránia jeho vymáhateľnosti, alebo ak sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná.

V zásade platí, že za neprijateľnú podmienku možno označiť také ustanovenie obsiahnuté v spotrebiteľskej zmluve, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa; ako však vyplýva z citovaného ust. § 53 ods. 1 O.z. to neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. V prípade rozhodcovských doložiek (zmlúv) sa v zmysle konštantnej judikatúry o neprijateľnú podmienku jedná vtedy, ak rozhodcovská doložka nebola individuálne dojednaná a spotrebiteľa uvádza do omylu, nie je jasne formulovaná, je skrytá v texte podmienok (prípadne samotnej spotrebiteľskej zmluvy), a teda spotrebiteľ nemohol ovplyvniť jej obsah.

V danom prípade bola rozhodcovská zmluva vyhotovená na samostatnom liste s tým, že zároveň do jej obsahu oprávnený zahrnul aj poučenie pre spotrebiteľa o dôsledkoch jej uzatvorenia, alternatívnu voľbu riešenia sporu všeobecným súdom a v rozhodcovskom konaní, ako aj možnosť odstúpenia od

zmluvy v lehote 14 dní od jej uzatvorenia aj bez uvedenia dôvodu. Rovnako tak súd poukazuje na to, že z obsahu rozhodcovskej zmluvy výslovne vyplýva, že povinný nemal povinnosť prijať návrh rozhodcovskej zmluvy, ale len možnosť s tým, že neuzatvorenie rozhodcovskej zmluvy nebolo podmienkou uzatvorenia a vykonávania ZoRÚ medzi veriteľom a dlžníkom, o čom bol povinný poučený. Ak sa teda spotrebiteľovi (povinnému) spolu so spotrebiteľskou zmluvou predložila na podpis zvlášť rozhodcovská doložka vo forme samostatnej zmluvy, s ktorou bol spotrebiteľ riadne oboznámený (čo preukazuje jeho podpis), nejedná sa podľa názoru súdu o neprijateľnú zmluvnú podmienku, a teda súd má za to, že rozhodcovská zmluva je platná a právomoc rozhodcovského súdu na prejednanie sporu medzi veriteľ a spotrebiteľom bola v danom prípade daná.

V tejto súvislosti súd poukazuje na právny názor vyslovený v obdobných veciach, kde oprávneným je rovnako PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., a to napr. v rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 43CoE/476/2014 zo dňa 29.01.2015 „rozhodcovský súd odvodil svoju právomoc na vydanie exekučného titulu od Rozhodcovskej zmluvy uzavretej medzi oprávneným a povinným dňa XXX. Zo samostatne uzavretej Rozhodcovskej zmluvy, ktorá nie je súčasťou Zmluvy o revolvingovom úvere je zrejmé, že medzi zmluvnými stranami ide o individuálne dohodnutý spôsob riešenia možných sporov vyplývajúcich zo zmluvy o revolvingovom úvere. Skutočnosť, že spotrebiteľská zmluva, t.j. zmluva o revolvingovom úvere bola oprávneným vopred pripravená na predtlačenom tlačive, a teda spotrebiteľ ju nemal možnosť žiadnym spôsobom ovplyvniť ešte nezakladá predpoklad, že tomu tak bolo aj pri uzatváraní Rozhodcovskej zmluvy, pretože táto bola uzatvorená medzi účastníkmi na osobitnom liste. Aj keď bola Rozhodcovská zmluva oprávneným ako veriteľom vopred pripravená pre dlžníka na samostatnom liste, do ktorého sa dopĺňajú požadované údaje, mal dlžník možnosť túto odmietnuť bez toho, aby zmaril uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere. Takto uzavretá Rozhodcovská zmluva nebráni spotrebiteľovi uplatniť svoje práva pred všeobecným súdom z dôvodu, že obsahuje alternatívne riešenie sporov, ktoré dostatočným spôsobom zabezpečuje spotrebiteľovi právo podať žalobu nielen na rozhodcovský, ale aj na všeobecný súd. Práve umožnenie výberu súdu, či už rozhodcovského alebo všeobecného žiadateľom, dohodnutý zmluvnými stranami v poslednej vete článku 3 Rozhodcovskej zmluvy, je dôkazom o tom, že takýmto žalobcom môže byť rovnako veriteľ ako aj dlžník-spotrebiteľ, preto takéto dojednanie nemôže mať povahu neprijateľnej podmienky. Podľa čl. 7 Rozhodcovskej zmluvy je dlžník oprávnený od tejto zmluvy odstúpiť aj bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní od uzavretia tejto zmluvy. Oznámenie o odstúpení od zmluvy je dlžník povinný vykonať v písomnej forme. Lehota na odstúpenia od zmluvy sa považuje za dodržanú, ak je oznámenie o odstúpení od zmluvy zaslané na adresu sídla veriteľa najneskôr v posledný deň lehoty.“ Tunajší exekučný súd je v obdobných veciach viazaný právnymi názormi vyjadrenými jeho nadriadeným súdom a rozhodovacou praxou Krajského súdu v Banskej Bystrici.

Povinný ďalej spochybnil aj to, že v samotnom rozhodcovskom konaní nemal možnosť sa oboznámiť so žalobou oprávneného, keďže táto mu bola doručená až spolu s rozhodcovským rozsudkom, a teda mu bola odňatá možnosť namietať právomoc rozhodcovského súdu, súd má za to, že predsa právomoc rozhodcovského súdu mal možnosť namietať v žalobnej odpovedi, ktorú mohol podať do 10 dní odo dňa doručenia výzvy, ktorá mu bola doručovaná spolu s rozhodcovským rozsudkom, a to dňa 21.03.2014, čo preukazuje doručka nachádzajúca sa v spise rozhodcovského súdu, a takisto v zmysle poučenia obsiahnutého v rozhodcovskom rozsudku, prípadne voči rozhodcovskému rozsudku mohol v lehote 30 dní odo dňa doručenia podať žalobu o zrušenie rozhodcovskému rozsudku na príslušnom súde (§ 44 ods. 1 zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní). Povinný mal tak k dispozícii viaceré procesné prostriedky ochrany, ktoré nevyužil a rozhodcovský rozsudok sa tak stal riadnym exekučným titulom spĺňajúcim podmienky formálnej i materiálnej vykonateľnosti. Pokiaľ tieto v riadnym spôsobom nevyužil, sám sa ukrátil o možnosť brániť sa proti vydanému rozhodcovskému rozsudku.

Pokiaľ povinný poukázal na skutkové závery zistené v konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec (sp. zn. 12C/173/2014), pre exekučný súd sú tieto skutkové závery právne irelevantné, nakoľko skutkové okolnosti sa majú posudzovať individuálne vzhľadom na konkrétnu prejednávajúcu vec a tiež súdy majú rozhodovať nezávisle a nestranne, pričom bez ďalšieho si okresný súd nemôže osvojiť skutkové závery iného okresného súdu, hlavne keď mu nie sú známe všetky okolnosti prejednávanej veci.

Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných ustanovení zákona súd rozhodol tak, že zamietol námietky povinného proti exekúcii. Súd je toho názoru, že neboli naplnené podmienky na vyhovie námietkam, nakoľko povinný nepreukázal také skutočnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a

zároveň by spôsobili zánik vymáhaného nároku, bránia jeho vymáhateľnosti alebo sú inými dôvodmi, pre ktoré je exekúcia neprípustná.

Vzhľadom na to, že súd týmto rozhodnutím rozhodol o námietkach povinného, zároveň zamietol aj návrh povinného na odklad exekúcie, keď odpadol dôvod, pre ktorý povinný odklad exekúcie navrhol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné. (§ 202 ods. 2 O.s.p.)